

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

MARIE ISABELLE (M-I)

ΣΚΛΑΒΟΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ

Η Marie Isabelle κάθεται γάμω μ' ένα διάφανο μεσοφόρι. Το δεξί της πόδι καβαλικεύεται από το αριστερό. Μαλλιά κοντά. Πίνει μύρα, κουνάει άρρυθμα το κεφάλι της. Όμορφη φαίνεται αδικαιολόγητα εκστασιασμένη. Ο Σκλάβος βρίσκεται κοντά στην Marie Isabelle, γεροδεμένος με βαθειά χαρακτηριστικά. Βαδίζει πέρα δώθε σέρνοντας ένα βαρύ σακί. Τέλος ο Συντονιστής περιφέρεται γενικώς και αορίστως στη σκηνή, δείχνει αποχαυνωμένος, μασάει και φτύνει καπνό. Με την παραπάνω σκηνική παρουσίαση ανοίγει η αυλαία.

M-I: Γιατί μεταφέρεις ασταμάτητα αυτό το σακί;

Σκλάβος: Και τι άλλο θες να κάνω; Εσύ τι μεταφέρεις;

M-I: Ποια η δυστυχία σου, και τι φοβερό έκανες;

Σκλάβος: Τίποτα. Από νήπιο μ' άρεσε η σβούρα, οι αλυσίδες και γενικά να με φτύνουν. Εσένα τι σ' αρέσει;

M-I: Δε βαρέθηκες αυτή τη δουλειά;

Σκλάβος: Καθόλου. Είναι ζήτημα ζωτικό για μένα.

M-I: (Προς συντονιστή) Έχεις μια αξιόλογη θέση, δεν είναι έτσι;

Συντονιστής: Ούτε που να το σκέπτεσαι. Είναι κατάντια. Παρεμπιπτόντως εσύ τι είσαι αναγκασμένη να συντονίζεις;

M-I: Τίποτα.

Συντονιστής: Τίποτα;! Πώς είναι δυνατόν; Δεν έχεις πράξει ποτέ σου το καλό; (Η M-I δείχνει δυσαρεστημένη και ο συντονιστής πάει και ανακατεύει ένα καζάνι).

M-I: Αυτή είναι η δουλειά σας:

Συντονιστής: Για την ώρα ναι. Φτιάχνω σάλτσα Al Diabolo. Αργότερα έχω άλλη (παύση). Για να καταλάβεις... παρατηρητής χαλασμένων θερμομέτρων μπας και κουνηθούν, επιθεωρητής αιδοίων κατά προτίμηση γεμάτων με αρρωστημένες βλένες και κίτρινα υγρά, ελεγκτής πλυντηρίων, ειδικός κατασκευαστής σαλτσών Al Diabolo, αναντικατάστατος καθαριστής.

δημοσίων ουρητηρίων, καθώς και βραβευμένος φύλακας υποθηκοφυλακίων.

M-I: Ναι..., Βέβαια ... Είναι πολλά όλα αυτά, αλλά θάθελα να μου δίνετε ορισμένες πληροφορίες. Ξέρετε, εδώ, μου φαίνονται όλα τρομερά παράξενα.

Συντονιστής: (με δυσφορία φανερή και βαρυστημένα). Δεν υπάρχουν πληροφορίες. Ο,τι ξέρεις, ξέρω. Έτσι τα βρήκαμε, έτσι τα συνεχίζουμε.

M-I: Εσάς, ποιος σας διόρισε συντονιστή;

Συντονιστής: Το θεό ποιος το διόρισε θεό; Κανένας.

M-I: Πιστεύετε, λοιπόν στο θεό;

Συντονιστής: Φαίνεται πως είσαι ακόμη πολύ πίσω. Όχι κυρία. Όχι! Ολοι αυτοί εδώ νομίζεις πως πιστεύουν σε μένα; Ούτε που να το σκέπτεσαι. Πώς είναι λοιπόν δυνατόν;

M-I: Μα δεν είναι το ίδιο.

Συντονιστής: Αφήστε, αφήστε (παύση). Έχω δουλειά δε βλέπετε; Αν θέλεις να μείνεις βρες κάτι να κάνεις και πάψε να ρωτάς. Είναι σπαστικό και στο έπακρο ανιαρό.

(Ο συντονιστής έχει γυρίσει τη πλάτη του στο κοινό και κάνει πως κατουράει).

M-I: Έχετε δίκιο. Ένα τελευταίο όμως. Γιατί κατουράτε εδώ;

Συντονιστής: Κατά τη γνώμη σου, πώς θάμουν καθαριστής ουρητηρίων αν δεν υπήρχε κανείς να κατουρήσει; Επιτέλους δεν καταλαβαίνετε; Τελευταία φορά. Αν επιθυμείτε να μείνετε, αρχίστε αμέσως εργασία. Εδώ όλοι κάτι κάνουν.

M-I: Σύμφωνοι. Αρχίζω αμέσως εργασία.

(Η πρωταγωνίστρια βγάζει από τη τσάντα της ένα τραπεζομάντηλο, πιρούνια και μαχαίρια, πλαστικά χρωματιστά ποτήρια κι αρχίζει δήθεν να τρώει, ενώ συγχρόνως λέει) :

M-I: Και εκάθισαν. Ήταν ένας-δύο-τρεις-τέσσερις. Τα ονόματα αυτών: Νίκος, Χαρά, Μπριζίτ, Παναγιώτης.

Σκλάβος (ενώ σκουντάει τον συντονιστή): Δεν τόκανα επίτηδες. Δες.

M-I: Το μπράτσο του Νίκου του ψαρά ανδρώθηκε, καθώς ακούμπησε την πέτσινη λαβή του καλά ακονισμένου μαχαιριού. Οι μύες του διαστάθηκαν κι αμέσως συστάθηκαν καθώς άφοβα έκοψε το ψωμί σε φέτες. Η Χαρά αμίλητη. Η Μπριζίτ αισθησιακά άπλωσε την παλάμη της. Δεν υπάρχει τρόμος. Υπάρχουν σκύλοι.

Σκλάβος: (καθώς χουφτώνει το βυζί της M- I): Ναι μωρό μου, θάπευσε το στήθος σου.

Συντονιστής: Τώρα θα μιλήσω.

M-I: Ο Παναγιώτης σηκώθηκε. Ανοιξε ένα βρώμικο μπουκάλι κρασί, ίσως απ' αυτά που πίνουν κι οι Ινδοί, και σέρβιρε. Η Χαρά σιωπηλή βάδισε προς την τουαλέτα. Ποιος ξέρει ίσως. Κατέβασε το σφιχτό τζίν και ακουμπώντας τη ζεστή ήβη της έφερε στη μνήμη της τα όστρακα, τους γυμνισάλιαγγες, τους βιολέ όρχεις των ουραγκοτάγκων. Γύρισε σοβαρή, σεμνή βρίσκοντας τον Παναγιώτη με μια ζεστή μπεσαμέλ παστίτσιου να κυλά στο ορθωμένο πέος του.

Συντονιστής: Ω ! Σιγά-σιγά, απαλά, τρυφερά, ευγενικά.

Σκλάβος: Βάρβαρα ! Βάρβαρα, γλύψε σκύλα αυτόν τον μεγάλο λαμπρό πούτσο!

M-I: Η Μπριζίτ προχώρησε. Προχώρησε να εξετάσει το πέος. Όντως ήταν ορθωμένο και πασπαλισμένο με μπεσαμέλ από κρέμα παστίτσιου. Ξανακάθισε και σερβιρίστηκε κρασί.

Συντονιστής: Ναι, είναι αλήθεια. Η μαμά μου δε φτιάχνει τέτοια κρέμα.

M-I: Μετά ήρθε η σιωπή, ενώ όλοι τρώγαν. Και τρώγαν και τρώγαν.

Συντονιστής: Η θάλασσα είναι γριά, αγκαλιά, σφήνα, αισθητική, ισορροπία τρυφερή.

M-I: Ο Παναγιώτης, με αίσθηση αυτοπεποίθησης μίλησε για τις φουρτούνες, για τα δίχτυα, τα σκάφη τα μεγάλα, τους γεραμούς, τα κέρδη, τα κόλπα και τις αγωγές.

Συντονιστής: Η παρέα κοιτούσε, έτρωγε, ρευότανε, κάβλωνε.

Σκλάβος: Ω ! Ναί ! Ναί ! Μωρά μου ! Ξέρω. Ξέρω τώρα. Με τρόπο τα κιλοτάκια σας υγρά και μουσκεμένα στις κάλπες αθεόφοβα θα ρίξετε. Ελάτε, αριστεροί, δεξιοί, σαλτιμπάγκοι και ανάπηροι, μη μας απειλείτε.

Συντονιστής: Σκάστε λοιπόν ! Και φέρτε τα γουρούνια. Να γαμήσω θέλω! Να γαμήσω, τα πόμολα, τις μυρμηγκοφωλιές, τα βατράχια, τις σκνίπες, τα ροδάκινα, τις κλειδαρότρυπες, τους γάτους, τους Λαζάρους.

Σκλάβος: Τσεπάκι κι αν δε χύσεις, ξέρω να στο γεμίσω. Δεκαχίλιαρα γεμάτο ασφυχτικά θε να στο μπουκώσω.

M-I: Και τότε ήταν η αρχή. Κανένας. Κανένας, δεν υπήρχε για το σκοπό αυτό. Η παρτούζα τέλειωσε πριν καλά- καλά γεννηθεί.

Συντονιστής: (εκείνη τη στιγμή φεύγει από τη σκηνή και προβάλλοντας το κεφάλι του από κάποια πόρτα ή κουρτίνα της σκηνής λέει) : Ένας ήταν ο αρχηγός που μετά μας είπε καληνύχτα.